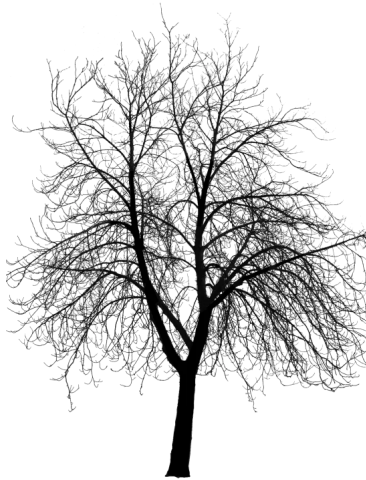

Osmanthus delavayi

Höjd	1,5-3 m
Bredd	2-3m
Krona	round dense
Bark och grenar	twigs green, bark dark grey, smooth
blad	evergreen, oval, 1-3 cm, leathery, flossy dark green
Blommor	white, in axillary and terminal bundles, 1-1.5 cm, April
Frukter	stone fruit, oval, blue black
Taggar/törnen	ingen
Giftighet	oftast inte giftig för människor, (stora) husdjur och boskap
Marktyp	loamy soil, sandy soil, peaty soil, acid soil, calcareous soil
Platskrav	Tål halvhärdning
vinterhärdighet	8a (-12,2 do -9,5 °C)
Vindbeständighet	good
Övriga beständigheter	beständig mot vind
Faunaträd	beständig mot vind, nektar- och pollenträd för bin
Tillämpning	alléer och breda vägar, trädgårdar, liten trädgård, patios
Ursprung	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 1998

Osmanthus delavayi är en tät grenad, vintergrön buske som blir 1,5 till 3 m hög. Kronan är något oregelbundet sfärisk till tillplattat klotformad. Denna oregelbundenhet ger växten en något molnliknande karaktär. De unga kvistarna är gröna och mycket korta och mjukt håriga, den äldre barken är slät och mörkgrå. De små bladen, som alltid är vända mot varandra, är ovala och 1-3 cm långa. De är glänsande mörkgröna. De många små vita blommorna öppnar sig i april. De står i täta klasar och påminner lite om syrenens blommor (som Osmanthus är släkt med). Blommorna har en stark och behaglig doft och är välbesökta av bin. Ibland blommar växterna så rikligt att de är helt täckta av blommorna. Efter blomningen kan det bildas små, ovala blåsvarta droppar.

. Den franske missionären Jean-Marie Delavay skickade frön av Osmanthus delavayi till den berömde parisiske plantskolisten Maurice de Vilmorin 1890. Endast ett frö grodde och växten, som fick sitt namn efter sin upptäckare, spreds i Europa genom ympning på bland annat Ligustrum. I början av 1900-talet skickade den engelske växtjägaren George Forrest fler växter från Kina till Europa.

_x000D